

การศึกษาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

A Study of English Listening and Speaking Abilities of 1st Graders Using Total Physical Response Method

ศิริพร พลชะโชติ^{1,*} และ อติสร เนาวนนท์²
Siriporn Palachot^{1,*} and Adisorn Naowanondha²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านชาดิน อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 34 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่มเครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ Body actions แบบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษและแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 2.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.01 หลังเรียนคะแนนเฉลี่ย 7.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.42 และคะแนนเฉลี่ยความก้าวหน้า 5.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.44 ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 7.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.02 หลังเรียนคะแนนเฉลี่ย 21.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.62 และคะแนนเฉลี่ยความก้าวหน้า 14.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.36 คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา นครราชสีมา 30000
M.A., Student in Curriculum and Instruction Program, Nakhon Ratchasima Rajabhat University,
Nakhon Ratchasima 30000, Thailand

² คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา นครราชสีมา 30000
Faculty of Education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University, Nakhon Ratchasima 30000, Thailand

*Corresponding author, e-mail: palachot22@gmail.com

ABSTRACT

The purposes of this research were to compare 1) English listening abilities of 1st graders before and after learning using total physical response method, 2) English listening abilities of 1st graders using total physical response method after a learning percentage of 70 with in the criterion, 3) English speaking abilities of 1st graders before and after learning using total physical response method, and 4) English speaking abilities of 1st graders using total physical response method after a learning percentage of 70 with in the criterion.

The research sample was 34 students, who were from Ban Khaodin School, in 2017 academic year Klonghat District, Sakaeo Province, receive by cluster random sampling. The research instrument comprised; lesson plans with total physical response, an English listening ability test, and an English speaking ability test. Statistic for data analysis were the percentage, mean ($\bar{X}$) Standard Deviation (S.D.) and t-test.

Research findings showed that:

1. English listening abilities of 1st graders whereas before learning the lessons, $\bar{X} = 2.32$, S.D. = 1.01; after learning the lessons, $\bar{X} = 7.85$, S.D. = 1.42; and improvement score $\bar{X} = 5.53$, S.D. = 1.44, after learning the lessons, English listening score was higher than before at .05 level.
2. English speaking abilities before learning the lessons, $\bar{X} = 7.53$, S.D. = 2.02; after learning the lessons, $\bar{X} = 21.94$, S.D. = 2.62; and improvement score $\bar{X} = 14.41$, S.D. = 3.36 after learning the lessons, English speaking score was higher than before at .05 level.
3. After learning the lessons, English listening and English speaking abilities of 1st graders were significantly higher than 70% criterion at the .05 level.

Keywords: Total physical response method, English speaking abilities, English listening abilities

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้ ภาษาอังกฤษเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน โดยมีกรอบและแนวทางเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาการแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเอง และผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษา และวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษา ต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น มีวิสัยทัศน์

ในการดำเนินชีวิต ดังนั้น นักเรียนควรได้รับการปลูกฝัง พื้นฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้เกิดความมั่นใจ ในการสื่อสาร มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษ ในการฟัง พูด อ่าน เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดง ความรู้สึกและความคิดเห็น ต่อบรรยากาศข้อมูล ความคิด รวบรวมและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความ สัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 220-221) ในประเทศไทย ภาษาอังกฤษก็ได้ เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อชีวิตของคนไทยเป็นอย่างมาก ทั้งด้านการประกอบอาชีพและการติดต่อ สื่อสารทำให้ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษที่ดีได้เปรียบและมีโอกาสมากกว่า คนอื่นๆ คนไทยจึงได้เรียนภาษาอังกฤษทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา (ประนอม สุรัสวดี, 2535, น. 1)

ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันของมนุษย์ในยุคแห่งข่าวสารและเทคโนโลยีเช่นนี้ เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน การจัดการศึกษาภาษาต่างประเทศในประเทศไทยในปัจจุบันมุ่งเน้นให้ผู้เรียน สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงมีความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพ การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น (กรมวิชาการ, 2545, น. 2-3) ดังนั้นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด หมายถึงแนวทางที่ทำให้ผู้เรียนใช้กระบวนการเรียนรู้สร้างองค์ความรู้โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมอย่างกระฉับกระเฉง มีความสุข เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย เป็นวิธีการที่เพิ่มพลังให้แก่ผู้เรียนซึ่งจะนำไปสู่การค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต แต่ทั้งนี้ครูยังคงเป็นบุคคลสำคัญในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสภาพจริง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงชีวิตและประสบการณ์กับการแสวงหาความรู้ การกระทำใด ๆ ในกระบวนการเรียนรู้จะต้องส่งผลให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดเพื่อให้เกิดความรู้คู่คุณธรรมในที่สุด (นิตยา สุวรรณศรี, 2554, น. 159) อย่างไรก็ตามการที่จะใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารให้มีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องอาศัยทักษะการใช้ภาษา 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทักษะการฟังเป็นทักษะที่ใช้มากกว่าทักษะอื่น ๆ และเป็นทักษะแรกที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2537, น. 73)

จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเขาดิน อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว ในปีการศึกษา 2558-2559 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ และนักเรียนขาดทักษะในการฟังและการพูด (โรงเรียน

บ้านเขาดิน, 2559, น. 5) และสอดคล้องกับผลการทดสอบระดับชาติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2559 พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษร้อยละ 29.12 ซึ่งสูงกว่าระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้วเขต 1 ซึ่งมีคะแนนร้อยละ 28.50 แต่ต่ำกว่าระดับประเทศที่มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 34.59 และมาตรฐานการเรียนรู้ที่โรงเรียนควรเร่งพัฒนาเนื่องจากคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศได้แก่ มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล และมาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ (โรงเรียนบ้านเขาดิน, 2560, น. 12)

ซึ่งวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total physical response) เน้นการ “ฟัง” คำสั่ง และ “ปฏิบัติ” ตามด้วยการท่าทาง เป็นวิธีการสอนที่ผู้เรียนเริ่มต้นด้วยการฟังและเข้าใจความหมายของคำศัพท์หรือประโยคจากการแสดงท่าทางของผู้สอน และสื่อที่เป็นสิ่งของหรือรูปภาพ (สุวิไล เปรมศรีรัตน์ และคณะ, 2553, น. 14) การสื่อความหมายของภาษา โดยใช้กิริยาอาการประกอบทำให้จำได้ดีเมื่อได้แสดงการโต้ตอบ ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฟังให้เข้าใจก่อนที่จะฝึกพูด เริ่มพูดเมื่อพร้อมเรียนรู้ภาษาจากการสังเกตและการกระทำของผู้อื่นและการฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง การที่ผู้เรียนรู้สึกว่าการประสบความสำเร็จในการเรียนนั้นเป็นสิ่งสำคัญ ช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปได้อย่างยิ่งขึ้น การแก้ไขเมื่อผู้เรียนทำผิดจึงควรทำอย่างนุ่มนวลไม่ใจแข็งโดยผู้สอนอาจพูดซ้ำ หรือปฏิบัติให้ผู้เรียนดูเป็นตัวอย่างการแก้ไขในรายละเอียดอาจต้องชะลอไว้จนกว่าผู้เรียนจะอยู่ในระดับสูงขึ้น ซึ่งมีข้อดีคือเป็นการสอนที่ผู้เรียนนำไปปฏิบัติจริงได้ง่าย ทำให้ผู้เรียนไม่มีความตึงเครียด เพราะไม่ถูกบังคับให้พูดจนกว่าจะมีความพร้อมและเหมาะสมสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษา (Asher, 1982, p. 34) หัวใจสำคัญของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง คือ ผู้เรียนฟังคำสั่งหรือคำพูดจากผู้สอน แล้วทำท่าทางตามผู้สอนโดย

ไม่จำเป็นต้องพูด ผู้เรียนจะเข้าใจความหมายของคำสั่งนั้น จากท่าทางที่ผู้สอนแสดงให้ดู ซึ่งการสอนดังกล่าวยังเกิดขึ้นพร้อมกับการฝึกซ้ำๆ (Drill teaching method) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้ โดยกระบวนการถ่ายทอดและการปฏิบัติซ้ำๆ ของผู้สอนจะทำให้ผู้เรียนเกิดการจดจำตามศักยภาพ (มณี อินทพันธ์, 2553, น. 85) กิจกรรมที่ใช้ได้ผลดีสำหรับเด็กคือเกมและเพลงที่ใช้ท่าทางประกอบกิจกรรมประเภทตอบสนองด้วยท่าทาง และกิจกรรมการพูดง่ายๆ ที่ให้เด็กได้พูดซ้ำๆ ได้โดยมีลักษณะของการสื่อสารอย่างชัดเจน ทำให้การเรียนรู้ภาษาเป็นไปอย่างมีความหมาย โดยปกติแล้วถ้ากิจกรรมใดสนุกเด็กก็จะจำได้ และภาษาที่ใช้ในกิจกรรมนั้นๆ ก็จะติดอยู่ในความทรงจำด้วย เด็กจะมีความรู้สึกภูมิใจในความสำเร็จซึ่งจะเกิดเป็นแรงจูงใจและเป็นเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษต่อไป (Phillips, 2545, น. 16-19)

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษและสภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจวิธีการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ซึ่งเป็นวิธีสอนที่สามารถใช้ได้ทั้งในด้านการฟังและการพูดเหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังเริ่มเรียนภาษาอังกฤษนำมาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดของนักเรียนในหน่วยการเรียนรู้ Body Actions ซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง กับเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง กับเกณฑ์ร้อยละ 70

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total physical response) ซึ่งพัฒนาโดย James J. Asher (1982, p. 34) เป็นการสอนภาษาโดยการใช้ท่าทางโดยให้ผู้เรียนฟังคำสั่งจากครูแล้วผู้เรียนทำตามเป็นการประสานการฟังกับการใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายเป็นการตอบรับให้ทำท่าทางประกอบวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางใช้สำหรับการเริ่มต้นเรียนภาษาที่สองมีขั้นตอนการสอน ดังนี้ 1) ขั้นทบทวนคำศัพท์ 2) ขั้นปฏิบัติท่าทาง 3) ขั้นสลับบทบาทและให้ข้อมูลย้อนกลับ 4) ขั้นทำแบบฝึกหัดดังรายละเอียดของกรอบแนวคิดในการวิจัยแสดงในภาพที่ 1

ตัวจัดกระทำ

วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นทบทวนคำศัพท์
2. ขั้นปฏิบัติท่าทาง
3. ขั้นสลับบทบาทและให้ข้อมูลย้อนกลับ
4. ขั้นทำแบบฝึกหัด

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ
2. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาหาดไทรทอง อำเภอคลองหาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 จำนวน 11 โรงเรียน ในปีการศึกษา 2560 จำนวนนักเรียน 227 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเขาดิน อำเภอคลองหาด จำนวน 34 คนที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง หน่วยการเรียนรู้ Body Actions เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดความสามารถในการฟังและแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง หน่วยการเรียนรู้เรื่อง Body Actions มีจำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมงประกอบด้วย เรื่อง Part of body, Body actions, Sense, Actions words, My actions, I can and I can't ซึ่งมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นทบทวนคำศัพท์ขั้นปฏิบัติท่าทางขั้นสลับบทบาทและให้ข้อมูลย้อนกลับ และขั้นทำแบบฝึกหัด ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผน ตามขั้นตอนของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ นำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ ของแผน ได้คุณภาพความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 4.45 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเขาช่องแคบ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยการทดลองใช้จำนวน 2 แผน ปรับปรุงแก้ไขเวลาทำกิจกรรมให้กระชับขึ้น แล้วจึงจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษมีจำนวนทั้งหมด 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก ซึ่งผู้วิจัยสร้างแบบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความถูกต้องเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ นำแบบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษที่ผ่านค่า (IOC) ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน โรงเรียนบ้านเขาดินและโรงเรียนบ้านเขาช่องแคบ ที่เคยเรียนหน่วยการเรียนรู้ Body Actions มาแล้ว เพื่อวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย และหาค่าอำนาจจำแนก และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของข้อสอบทั้งฉบับ ได้เท่ากับ 0.71 จัดพิมพ์แบบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.3 แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ลักษณะของแบบวัดเป็นบัตรรูปภาพที่ครูกำหนดขึ้นมาตามจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยครูแสดงบัตรรูปภาพให้นักเรียนดูและให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษว่ารูปที่แสดงนั้น กำลังทำอะไรให้ตอบเป็นประโยค คำถามทั้งหมด จำนวน 10 ภาพ 30 คะแนน โดยมีเกณฑ์การประเมิน 4 ระดับ จาก Rubric Score สร้างแบบวัดจำนวน 20 ข้อ พร้อมทั้งกำหนดรูปแบบและเกณฑ์การให้คะแนนเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความถูกต้องเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ คัดเลือกข้อสอบที่ผ่านค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จำนวน 10 ข้อ นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบวัดความสามารถในการฟังและแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษดำเนินการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 แผน

แผนการจัดการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง จำนวน 12 ชั่วโมง เมื่อสอนเสร็จทดสอบหลังเรียนกับนักเรียน ด้วยแบบวัดความสามารถในการฟังและแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษฉบับเดิม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการคำนวณและวิเคราะห์ข้อมูลแบบวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบโดยการทดสอบค่าที (t-test for dependent) และวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบหลังเรียน กับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยการทดสอบค่าที (t-test for one sample)

ผลการวิจัย

1. ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.32 คิดเป็นร้อยละ 23.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.01 หลังเรียนเฉลี่ย 7.85 คิดเป็นร้อยละ 78.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.42 และมีคะแนนเฉลี่ยความก้าวหน้า 5.53 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 55.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.44 ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.53 คิดเป็นร้อยละ 25.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.02 หลังเรียนเฉลี่ย 21.94 คิดเป็นร้อยละ 73.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.62 และมีคะแนนเฉลี่ยความก้าวหน้า 14.41 คิดเป็นร้อยละ 48.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.36 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีประเด็นอภิปราย ดังนี้

1. ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ Body Actions ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ทั้งนี้เนื่องมาจากวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นวิธีสอนที่เน้นการแสดงออกทางสรีรวิทยาของร่างกาย นักเรียนยังไม่ต้องพูด แต่จะเป็นผู้ฟังและทำตามท่าทางประกอบตามครูผู้สอนกิจกรรมในชั้นเรียนมีความสนุกสนานและกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้ นักเรียนได้ฟังคำศัพท์ซ้ำ ๆ จากครูและเพื่อนร่วมชั้น ครูสามารถสื่อสารกับผู้เรียนทั้งชั้นหรือจะเป็นรายบุคคล และทุกครั้งที่ครูหรือเพื่อน ๆ ในชั้นพูดคำศัพท์ก็จะแสดงท่าทางประกอบไปด้วย จึงเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการฟัง บรรยากาศของกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนุกสนาน ส่งผลให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนและพร้อมเปิดรับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เมื่อครูคอยเสริมแรงทางบวกด้วยคำชมเชย จึงช่วยลดความวิตกกังวลนักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองและเกิดแรงจูงใจในการเรียน ซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจและจำได้ดี สอดคล้องกับ Asher (1979, p. 4) ที่มีแนวคิดว่าการเรียนการสอนที่จะให้ผลดี ควรพิจารณาขั้นตอนการเรียนภาษาโดยธรรมชาติ โดยเริ่มจากให้ความสำคัญของการฟังและความเข้าใจเป็นหลักก่อนมุ่งไปสู่ทักษะด้านอื่น ๆ การฝึกฟังมาก ๆ จะทำให้เกิดความชำนาญในการฟังการออกเสียงและสำเนียงที่ชัดเจน ถูกต้องการที่ผู้เรียนได้ยินตัวเองออกเสียงไม่ถูกต้องในขั้นแรก ๆ อาจทำให้เกิดความสับสนในการแยกเสียง ถ้าผู้เรียนฝึกพูดทันทีที่เริ่มเรียน จะทำให้ความผิดพลาดมีมากและเป็นสิ่งที่ขัดขวางทางการเรียนรู้อีกด้วย แต่ถ้าให้ฝึกการฟังก่อนการพูด ผู้เรียนจะได้

ประสบการณ์ในการเรียนภาษาที่ดี สามารถโต้ตอบได้อย่างถูกต้อง และมีความเชื่อมั่นในการเรียนรู้ภาษาอีกด้วย สอดคล้องกับ Krashen and Terrell (1983, p. 12) ที่กล่าวว่า ความสามารถในการฟังที่ดี เป็นสิ่งที่สำคัญก่อนที่จะสามารถพูดได้ความสามารถในการพูดจะเกิดขึ้นได้จากการฟังที่มีความหมายโดยผ่านปัจจัยป้อนทางภาษาที่เข้าใจได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทรจรี บุญสมศรี (2552); ชูติมา แซ่ตั้ง, สุพรรณริกา วัฒนบุญ และพนาน้อย รอดชู (2557); ปัทิตตา ดิวงค์ (2557); ภัทรวดี ปันติ, ชาตรี มณีโกศล และศิริพร ชีปนวัฒนา (2558) ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Francisco (2011) ที่พบว่า วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นตัวกระตุ้นให้เด็กพัฒนาการฟัง เมื่อพวกเขาผสมผสานการกระทำและพวกเขากลายเป็นผู้กระทำด้วยการออกคำสั่ง ด้วยคำพูด ท่าทาง และส่งผลให้แรงจูงใจเพิ่มขึ้น ส่งผลต่อความเข้าใจในการฟังคำในภาษาอังกฤษของนักเรียนและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Feng (2011) ที่พบว่า การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สามารถพัฒนาการฟังและพัฒนาความเข้าใจภาษาจีน ของนักเรียนนานาชาติสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
หน่วยการเรียนรู้ Body Actions ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ทั้งนี้เนื่องมาจากวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงออกตามความสามารถและความพร้อมของนักเรียน การฟังและแสดงออกท่าทางตามครูผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นซ้ำ ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้และเมื่อครูคอยให้กำลังใจ ไม่บังคับให้นักเรียนปฏิบัติเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ให้คำชมเชยเสมอ ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในตนเองและกล้าที่จะแสดงออก พูดตามและตอบโต้กับครูผู้สอน และการจัดกิจกรรมคู่ (Pair work) ให้นักเรียนทำกิจกรรมคู่ช่วยฝึกให้นักเรียนได้แสดงความสามารถในการพูดออกเสียง เปิดโอกาสให้นักเรียนที่ขาด

ความมั่นใจมีโอกาสแสดงออกมากขึ้น ส่วนนักเรียนที่มีความพร้อมมีความสามารถในการพูดและกล้าแสดงออก จะทำหน้าที่สลับเปลี่ยนเป็นผู้นำกิจกรรมแทนครูผู้สอนและเป็นการช่วยกระตุ้นให้นักเรียนคนอื่น ๆ อยากทำหน้าที่เป็นผู้นำในการออกคำสั่งสอดคล้องกับ Krashen and Terrell (1983, p. 12) ที่กล่าวว่า ความสามารถในการฟังที่ดี เป็นสิ่งที่สำคัญก่อนที่จะสามารถพูดได้ความสามารถในการพูดจะเกิดขึ้นได้จากการฟังที่มีความหมาย โดยผ่านปัจจัยป้อนทางภาษาที่เข้าใจได้ สุมิตรา อังวัฒนากุล (2539, น. 85-86) ที่กล่าวว่า วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นการสื่อความหมายของภาษาต่างประเทศอาจทำได้โดยการใช้กิริยาประกอบ ผู้เรียนจะเรียนได้ดีกว่าถ้าได้แสดงการโต้ตอบด้วยกลุ่มคำที่มีความหมาย และเน้นภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฟังให้เข้าใจก่อนที่จะฝึกพูด ผู้เรียนจะเริ่มพูดเมื่อพร้อมที่จะพูด นอกจากนี้ผู้เรียนจะเรียนรู้จากการสังเกตการณ์กระทำของผู้อื่นและจากการฝึกปฏิบัติด้วยตนเองจะช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างดี การแก้ไขเมื่อผู้เรียนทำผิดก็ควรกระทำอย่างนุ่มนวล โดยผู้สอนอาจพูดคำสั่งซ้ำหรือปฏิบัติให้ดูซ้ำอีก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทรจรี บุญสมศรี (2552); ชูติมา แซ่ตั้ง, สุพรรณริกา วัฒนบุญ และพนาน้อย รอดชู (2557); ปัทิตตา ดิวงค์ (2557); ภัทรวดี ปันติ, ชาตรี มณีโกศล และศิริพร ชีปนวัฒนา (2558) ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อติเรก นวลศรี (2558) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีทักษะการสื่อสารภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อจำแนกรายทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน พบว่า ทุกทักษะมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Asher (1979) ที่พบว่า วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางทำให้นักเรียนสามารถพูดภาษาสเปนกับผู้สอนได้และยังสามารถแต่งเรื่องและแสดงบทบาทสมมติเป็นภาษาสเปนได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Francisco (2011)

ที่พบว่า วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นตัวกระตุ้นให้เด็กพัฒนา เมื่อพวกเขาผสมผสานการกระทำและพวกเขากลายเป็นผู้กระทำด้วยการออกคำสั่ง ด้วยคำพูดท่าทาง และส่งผลให้แรงจูงใจเพิ่มขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Munoz and Forero (2011) ที่พบว่า วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้เร็วขึ้น ง่ายขึ้น บรรเทาความเครียดที่ปราศจากความตึงเครียดยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ดังนั้นวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางจึงเหมาะสมสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสนใจในการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้หรือการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการฝึกปฏิบัติ การแสดงการสาธิตหรือการเคลื่อนไหวร่างกายสำหรับนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางควรปรับใช้ให้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ โดยเลือกสาระการเรียนรู้สอดคล้องกับการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง และบริบทของสถานศึกษาจะสามารถส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดออกเสียงให้สูงขึ้นได้

1.2 การเลือกเนื้อหาที่จะนำมาใช้ควรเป็นเรื่องใกล้ตัวและเป็นเรื่อง que ผู้เรียนมีประสบการณ์ และควรสัมพันธ์กับขั้นตอนของการใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและยังต้องคำนึงถึงความยากง่ายให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนเพื่อให้สอดคล้องกับวิธีสอนและตัวผู้เรียน

1.3 การให้นักเรียนจับคู่ทำกิจกรรม เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ยังขาดความมั่นใจในตนเองได้กล้าแสดงออกมากขึ้น ความสนุกในการเรียนช่วยเพิ่มสนใจใฝ่เรียนรู้ให้นักเรียน และทำให้งิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย

2.1 จากการทำวิจัย ผู้วิจัยพบข้อสังเกตว่า นักเรียนมีความสามารถในการจดจำคำศัพท์ได้ดี จึงควรมีการศึกษามลของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อผู้เรียน ในด้านความคงทนในการจดจำคำศัพท์

2.2 จากการทำวิจัย ผู้วิจัยพบข้อสังเกตว่า นักเรียนให้ความสนใจในการใช้สื่อคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก และแท็บเล็ต ควรนำสื่อเทคโนโลยีมาช่วยในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน เช่น บทเรียนสำเร็จรูปใน คอมพิวเตอร์ ช่วยสอน โปรแกรมมัลติมีเดียในอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จันทร์จรี บุญสมศรี. (2552). *การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีการสอนแบบ T.P.R. (Total Physical Response) ประกอบสื่อในชีวิตประจำวันกับการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ).
- ชุดิมา แซ่ตั้ง, สุพรรณธิดา วัฒนบุญญ์ และพนาน้อย รอดชู. (2557). *การศึกษาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. *วารสารบัณฑิตวิจัย*, 5(1), น. 21-32.
- นิตยา สุวรรณศรี. (2554). *หลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้*. อุดรดิตถ์: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.

- ปติตดา ดิวงค์. (2557). *การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง* ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยทักษิณ).
- ประนอม สุรัสวดี. (2535). *กิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทรวดี ปันติ, ชาตรี มณีโกศล, และศิริพร ชีปนวัฒนา. (2558). ผลการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกมล-เรียม สุโกศล (บ้านผาใต้). *วารสารบัณฑิตวิจัย*, 6(2), น.39-46.
- มณี อินทพันธ์. (2553). *การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง* วิวัฒนาการและการนำไปใช้กับผู้เรียนต่างบุคลิกภาพรูปแบบการเรียนรู้และระดับความสามารถทางภาษา (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา).
- โรงเรียนบ้านเขาติน. (2559). *รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2559* [เอกสารอัดสำเนา]. สระแก้ว: โรงเรียนบ้านเขาติน.
- _____. (2560). *รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน* [เอกสารอัดสำเนา]. สระแก้ว: โรงเรียนบ้านเขาติน.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). *กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิไล เปรมศรีรัตน์และคณะ. (2553). *การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาท้องถิ่นและภาษาไทยเป็นสื่อ: กรณีการจัดการศึกษาแบบทวิภาษา (ภาษาไทย-มลายูถิ่น) ในโรงเรียนเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้* (รายงานการวิจัย). นครปฐม: สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบทมหาวิทยาลัยมหิดล.
- อดิเรก นวลศรี. (2558). *การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR* ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดคูยาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชรเขต 1. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*, 7(1), น. 149-158.
- Asher, J. (1979). *From reader to reading teacher*. Cambridge: Cambridge University.
- _____. (1982). *Learning Another Language Through Action : The Complete Teacher's Guide Book*. Los Gatas California: Sky Oaks Publication.
- Feng, Y. M. (2011). *A study of the total physical response in children's Chinese character acquisition in the initial stage based on experiments* (Master's thesis, East China Normal University).
- Francisco Delgado. (2011). *Teaching English Vocabulary to Third Graders Through the Application on the total Physical Response Method* (Master's Thesis, Colombo Universidad Tecnologica De Pereira).
- Phillips, Sarah. (2545). *กิจกรรมภาษาอังกฤษกับเด็ก [Young Learners]* (เตือนใจ เฉลิมกิจ, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง.
- Krashen, S. D., & Terrell, T.D. (1983). *Principles and Practice in Second Language Acquisition*. Oxford: Pergamon.
- Munoz, M. E. M. & Forero, M. A. V. (2011). *Teaching English vocabulary to third graders through the application of the total physical response method*. Facultad De Bellas Artes Y Humanidades, Universidad Tecnologica De Pereira, Colombia.